

- 4) sprawy wzrostu wydajności pracy, postępu technicznego, współpracy naukowo-technicznej z innymi krajami, racjonalizacji w dziedzinie organizacji pracy,
- 5) sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy, rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy, polityki kadrowej,
- 6) podstawowe zagadnienia inwestycji resortu oraz kapitalnych remontów,
- 7) sprawozdania centralnych zarządów, zarządów i departamentów oraz innych podległych jednostek,
- 8) sprawy dotyczące zasadniczych braków i trudności zagrażających wykonaniu podstawowych zadań planu,
- 9) sprawy zadań produkcyjnych w zakresie towarów przeznaczonych na eksport, usprawnienia organizacji i przebiegu wykonania zadań eksportowych, środków zmierzających do wzmoczenia rozwoju eksportu,
- 10) sprawozdania z wykonania uchwał Rady Ministrów i Prezydium Rządu, zarządzeń Prezesa i wiceprezesów Rady Ministrów oraz własnych uchwał kolegium, jak również ważniejsze wystąpienia Ministerstwa Kontroli Państwowej,
- 11) projekty ważniejszych ustaw, dekretów, rozporządzeń, uchwał Rady Ministrów i Prezydium Rządu oraz ważniejszych zarządzeń inicjowanych przez resort, jak również
- 12) sprawy wskazane w odrębnych przepisach, jak np.:
 - sprawozdania w zakresie załatwiania odwołań i zażaleń (ust. 10 lit. d) instrukcji z dnia 10 stycznia 1951 r. — Monitor Polski Nr A-2, poz. 16);
 - wykonania zakładowych umów zbiorowych (zarządzenie nr 312 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1955 r. — Monitor Polski Nr 97, poz. 1329);
 - dodatków specjalnych (§ 7 lit. a) uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-10, poz. 139).

§ 8. O ile ze względu na nagłość przypadku minister nie poddał pod obrady kolegium sprawy, która ze względu na swój charakter w zasadzie powinna być przez nie rozpatrywana (§ 7), zawiadamia o tym kolegium na najbliższym posiedzeniu.

§ 9. Prace kolegium powinny być ujęte w okresowych planach prac, uchwalanych przez kolegium i zatwierdzanych przez ministra.

§ 10. 1. Wyniki obrad kolegium formułowane są w postaci uchwał.

2. Uchwały kolegium zapadają większością głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 11. 1. Uchwały kolegium wymagają zatwierdzenia przez ministra.

2. Uchwały kolegium zatwierdzone przez ministra wprowadzane są w życie w drodze jego zarządzeń bądź okólników lub innych aktów.

§ 12. 1. W razie niezatwierdzenia uchwały kolegium przez ministra jest on obowiązany zawiadomić o tym Prezesa Rady Ministrów.

2. Członek kolegium może swoje zastrzeżenia co do postanowień uchwały kolegium zapadłej wbrew jego głosowi i zatwierdzonej przez ministra zgłosić Prezesowi Rady Ministrów.

§ 13. Kolegia działają na podstawie regulaminu uchwalonego przez kolegium i zatwierdzonego przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra.

§ 14. Przepisy §§ 2 — 13 stosuje się odpowiednio do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, z tym że w skład kolegium wchodzi z urzędu zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, uprawnienia ministra przysługują Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a zastępcą przewodniczącego kolegium jest jeden z zastępców Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 15. 1. Prezes Rady Ministrów ustali wykaz centralnych urzędów, w których tworzy się kolegia.

2. Przepisy §§ 2 — 13 stosuje się odpowiednio do centralnych urzędów, z tym że w skład kolegium wchodzi z urzędu zastępca kierownika centralnego urzędu, uprawnienia ministra przysługują kierownikowi centralnego urzędu, a zastępcą przewodniczącego kolegium jest jeden z zastępców kierownika centralnego urzędu.

§ 16. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą Ministerstwa Obrony Narodowej i Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 17. Traci moc uchwała Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1950 r. w sprawie powołania kolegiów w naczelnych władzach państwowych (Monitor Polski Nr A-17, poz. 174).

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

108

UCHWAŁA Nr 37 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 stycznia 1956 r.

W sprawie zasad udzielania rolniczym spółdzielniom produkcyjnym kredytów długoterminowych na sfinansowanie działalności inwestycyjnej i produkcyjnej.

Celem uproszczenia zasad udzielania pomocy kredytowej Państwa i usprawnienia trybu finansowania przez Bank Rolny działalności inwestycyjnej i produkcyjnej rolniczych spółdzielni produkcyjnych, Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Nakłady inwestycyjne rolniczych spółdzielni produkcyjnych objęte są ich rocznymi planami gospodarczymi.

2. Pokrycie zapotrzebowania spółdzielni produkcyjnych na materiały inwestycyjne i maszyny limitowane zabezpiecza się w planie zaopatrzenia w ramach środków inwestycyjnych Ministerstwa Rolnictwa.

§ 2. 1. Źródła pokrycia finansowego nakładów inwestycyjnych w spółdzielniach produkcyjnych stanowią:

- 1) własne fundusze inwestycyjne spółdzielni produkcyjnych,
- 2) długoterminowe kredyty bankowe.

2. Długoterminowe kredyty bankowe stanowią uzupełnienie środków własnych spółdzielni produkcyjnych przeznaczonych na wykonanie zaplanowanych inwestycji.

§ 3. 1. Pomoc kredytowa dla spółdzielni produkcyjnych na działalność inwestycyjną objęta jest planem finansowo-

kredytowym Banku Rolnego, sporządzonym w zakresie tej pomocy na podstawie rocznych planów gospodarczych spółdzielni produkcyjnych.

2. Rozmiar pomocy kredytowej, o której mowa w ust. 1, określa narodowy plan gospodarczy.

§ 4. 1. Długoterminowe kredyty bankowe udzielane są spółdzielniom produkcyjnym na następujące nakłady inwestycyjne:

- 1) budownictwo,
- 2) zakup inwentarza żywego,
- 3) zakup inwentarza martwego,
- 4) inne nakłady inwestycyjne.

2. Długoterminowe kredyty bankowe mogą być udzielane również na remonty inwestycyjne inwentarza martwego.

§ 5. Ustala się następujące okresy spłaty długoterminowych kredytów bankowych udzielonych spółdzielniom produkcyjnym na nakłady inwestycyjne:

- 1) na budownictwo — do lat 30 z karencją w tym okresie do 6 lat,
- 2) na zakup i remonty inwestycyjne inwentarza martwego — do lat 10 z karencją w tym okresie do lat 2,
- 3) na zakup inwentarza żywego i inne nakłady inwestycyjne — do lat 8 z karencją w tym okresie do lat 3, z wyjątkiem sadownictwa i sadzenia morwy, dla których ustala się okres spłaty do lat 10 z karencją w tym okresie do lat 6.

§ 6. Na likwidację odłogów, pomelioracyjne zagospodarowanie łąk i pastwisk, zagospodarowanie hal górskich oraz na inne cele, które określi Minister Finansów na wniosek Ministra Rolnictwa, udzielane będą specjalne kredyty długoterminowe z terminem spłaty do lat 4, w tym karencja do lat 2. Kredyt ten będzie udzielany wyłącznie jako uzupełnienie środków własnych spółdzielni produkcyjnych w pokrywaniu kosztów uprawy mechanicznej oraz ewentualnego zakupu nawozów i materiału siewnego.

§ 7. 1. Z własnych środków spółdzielni produkcyjnych przeznaczonych na inwestycje może być opłacana równowartość wkładu pracy członków spółdzielni produkcyjnych przy budowie obiektów zespołowego gospodarowania (budownictwie zespołowym).

2. Jeżeli wydzielone zgodnie ze statutem własne fundusze inwestycyjne spółdzielni (tzn. 10 — 15% dochodu ogólnego), po zabezpieczeniu przypadających do płatności zobowiązań z tytułu nakładów inwestycyjnych, nie wystarczą na pokrycie należności za pracę członków przy budownictwie zespołowym — opłacanie tych należności może nastąpić z kredytów bankowych przeznaczonych na inwestycje.

§ 8. Nowoorganizujące się spółdzielnie produkcyjne mogą korzystać w pierwszym roku gospodarki zespołowej z kredytów w Banku Rolnym na zakup niezbędnych do zespołowej gospodarki narzędzi i urządzeń nie zaliczanych do środków trwałych. Okres spłaty udzielonych na ten cel kredytów ustala się do lat 4, z karencją w tym okresie do lat 2.

§ 9. W razie trudności finansowych powstałych w spółdzielniach produkcyjnych na skutek nie przewidzianych i niezależnych od spółdzielni przyczyn Bank Rolny może przedłużyć do lat 3.

§ 10. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa wyda szczegółowe zarządzenie regulujące zasady i tryb udzielania oraz spłaty długoterminowych kredytów bankowych na cele inwestycyjne i produkcyjne spółdzielni produkcyjnych, jak również zasady wykorzystywania przez spółdzielnie produkcyjne własnych wolnych środków inwestycyjnych do celów produkcyjnych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1955 r.

w sprawie zaniechania udzielania kredytu gwarancyjnego przez banki specjalne przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się upoważnienie banków specjalnych do udzielania kredytu gwarancyjnego przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego dla zabezpieczenia terminowego opłacania dostaw cegły.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 19 października 1953 r. w sprawie udzielania przez banki specjalne kredytów gwarancyjnych dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (Monitor Polski Nr A-99, poz. 1361).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendola